

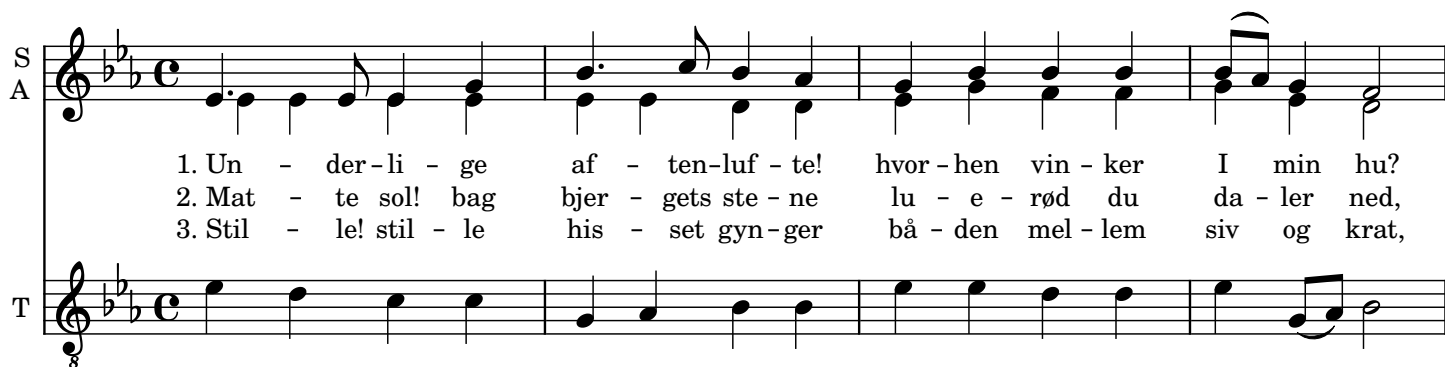
Underlige aftenlufte

Carl Nielsen

Sats: Anders Olesen 2020

Adam Oehlenschläger

S
A

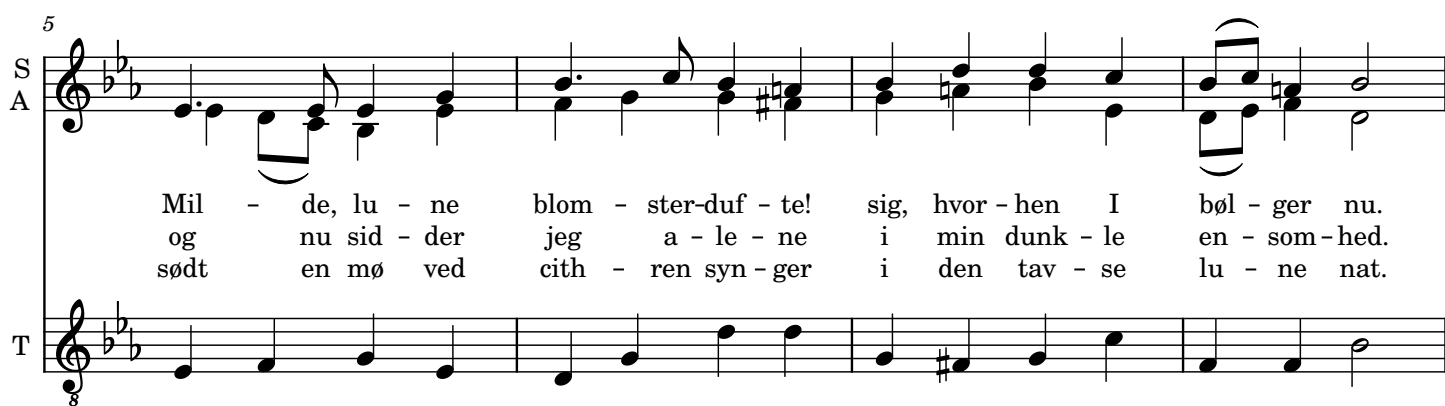

1. Un - der - li - ge af - ten - luf - te! hvor - hen vin - ker I min hu?
2. Mat - te sol! bag bjer - gets ste - ne lu - e - rød du da - ler ned,
3. Stil - le! stil - le his - set gyn - ger bå - den mel - lem siv og krat,

T

5

S
A

Mil - de, lu - ne blom - ster - duf - te! sig, hvor - hen I bø - ger nu.
og nu sid - der jeg a - le - ne i min dunk - le en - som - hed.
sødt en mø ved cith - ren syn - ger i den tav - se lu - ne nat.

T

9

S
A

Går I o - ver hvi - de strand til mit elsk - te fø - de - land?
Hjem - me var der in - tet fjeld. ak! så er jeg u - de vel,
Hvil - ke to - ner! Mil - de lyst, hvor du strøm - mer i mit bryst!

T

13

S
A

Vil I dér med e - ders bø - ger tol - ke, hvad mit hjer - te
skal i nat ej barn - ligt blun - de i min Her - thas grøn - ne
Men hvad sav - ner jeg, og græ - der, mens hun dog så ven - ligt

T

16

S
A

døl - ger?
lun - - - de.
kvæ - - - der?

T

S
A

4. Det er ej den dan - ske tun - ge, det er ej de van - te ord,
5. Ta - ger ej min sang for an - det end et u - fri - vil - ligt suk!

T

5

S
A

ik - ke dem, jeg hør - te sjun - ge, hvor ved hyt - ten træ - et gror.
Læng - sels-fuldt hen - i - ler van - det, aft' - nen er så blid og smuk.

T

9

S
A

Bed - re er de vel må - ske, ak, men det er ik - ke de! bed - re, tror jeg
Man - gen så - dan af - ten - stund sad jeg i min kæ - re lund, min - det ven - der

T

14

S
A

vist, hun kvæ - der; men, til - gi - ver, at jeg græ - der!
nu til - ba - ge, det var år - sag i min kla - ge.

T